

Dovolujeme si uveřejnit Vánoční poselství
Jeho Svatosti mahámandaléšvara paramhans svámího Mahéšvaránandy

Vánoční satsang

Gurudžího ášram, Vídeň 2005, prosinec

Jsem velmi šťastný, že vás zde všechny při této mimořádné příležitosti vidím, že jste všichni přišli na tento vánoční satsang v Gurudžího ášramu ve Vídni. Jste velmi vítáni.

Každý duchovní festival má velký význam nejen pro daný okruh lidí, ale pro celou planetu. Kdykoliv se na této planetě zrodí Božská duše, není to pro určitou osobu nebo zemi, ale je to pro celý svět. Božská inkarnace je pro všechny. Duchovní energie takové inkarnace zůstává navždy na této planetě. Den inkarnace je den, kdy myslíme na ostatní, abychom je také přivedli na duchovní cestu. V dávných dobách starší lidé dávali požehnání. Celá rodina jedla společně. Požehnat znamená odpustit. Nyní místo požehnání dáváme dárky. To pomáhá ekonomice, toku peněz – ale dávat znamená odpouštět (v angličtině – forgive – odpustit, give – dát), odpustit všechny chyby a vytvořit nové přátelství.

Ježíš byl inkarnací lásky, míru a odpuštění. V to bychom měli věřit a to bychom měli dělat. Kdo není schopen odpustit, ten nepochopil význam vánoc, dívání nebo jiných duchovních svátků.

Opravdový smysl oslav realizujeme pouze tehdy, když následujeme učení Ježíše a všech světců.

Božská realizace nebo osvobození není limitováno žádnou kulturou, žádnou zemí či částí světa. Je to univerzální a proto tato duchovní realizace, realizace Boha nebo brahma gjana, (sebepoznání) je pro všechny, pokud následují principy a zákony.

Spiritualita vyžaduje disciplínu a stálost. Světští lidé díky světským přáním mnohokrát mění pocity, ztrácí disciplínu.

Duchovnost je velmi bohaté jídlo, ne každý jej stráví. Abychom byli úspěšní, potřebujeme disciplínu. Nejdříve se musíme zbavit kámy (vášeň), kródhy (hněv), madhy (opojení), lóbhy (chtivost), móhy (připoutanost) a ahamkára (ego).

Pokud tyto vlastnosti nepročistíte, dveře pro vás zůstanou zavřené a nezáleží na tom, jak dlouho praktikujete. Je těžká práce změnit své vnitřní city a vlastnosti. Ve skutečnosti prakti (přirozenost) nemůže změnit, ale může ji pročistit.

Vezměme si příklad kočky. Můžete ji stravovat řadu let vegetariánsky, ale jakmile uvidí myš, skočí po ní, zabije ji a sní. Ale samozřejmě si nemyslí, že dělá něco špatného. To je rozdíl mezi kočkou a člověkem.

Někdo říká: „ Již nechci nic z tohoto světa. Chci žít jen duchovní život a meditovat. Ale když přijde pokušení, když se vynoří vnitřní přání, tak všechny čisté činy a božské myšlení jsou pryč. **Přání zničilo mnoho lidí.**

Proto se musíme sledovat hlídat jako ochranka, která hlídá celý dům od nebezpečí zblízka i zdaleka.

Átma, které sídlí v nás, je VIP. Je to velmi důležitá osoba, kterou je třeba hlídat.

Hlídkou je vaše buddhi (intelekt) a jeho hlavní povinností je hlídat átma od kámy, kródhya, mady, lóbhya a ahamkára.

Jinak bývá zničeno mnoho let práce. Vidím, že mnoho lidí přerušuje cvičení kvůli své slabosti a nedostatku síly vůle. Napadnou je jejich vnitřní nepřátelé a oni jsou ztraceni. Tak jako když vegetariánská kočka vidí myš a zcela zapomíná, co je ahimsa.

Nemůžete následovat ahimsu, když nevíte, co to opravdu znamená. Představte si, že jste ta myš, kterou chytila kočka. Pak uvidíte.

Proto bible říká: „Nezabiješ“ – ale nejenom lidi, ale všechny živé bytosti. Pro živou bytost není snadné snést utrpení a bolest. Bojíme se i injekce. Představte si, jak kočka kouše žijící myš. Myš se modlí a připomíná kočce přikázání – „Nezabiješ“. Ale kočka neslyší, jedná podle své přirozenosti.

Kočka nezná ahimsu. Koná podle své přirozenosti. Ale lidem dal Bůh intelekt. Používejte svůj intelekt. Používejte to, co máte mezi ušima – svůj mozek.

Řekněte všem: Nejezte maso! Staňte se vegetariánem! Učte je, jak se stát vegetariánem. Ptačí chřipka je pro nás velikým varováním. Tato nemoc nepochází od stěhovavých ptáků. Oni létají staletí a staletí, ale nemoc je kvůli nepřirozeným a strašlivým životním podmínkám, ve kterých musí žít a že jsou mučeny a zabíjeny. A příroda si nyní bere odplatu. Jediná odpověď na tento problém a řešení je: **„Staň se vegetariánem“.**

Všude rozšiřte toto poselství! Pište na ulice a na autobusové zastávky:

Ochrana proti ptačí chřipce – staňte se vegetariánem!

Říkám vám, může to zajít tak daleko, že vznikne podobná „lidská chřipka“. A pak budou lidi zabíjet lidi tak, jak zabíjejí kuřata. Milióny a milióny jich byly házeny do ohně a oni budou házet do ohně lidi. Může to dojít tak daleko.

Měli bychom chránit sami sebe a osvobodit se. (We shall protect ourselves to become free!)

Všichni víte, jak jsou zdravé grapefruity. Jejich esencí je šťáva. Víno je také jejich šťáva, ale jeho prakriti (přirozenost) se změnila. Nyní je velmi škodlivé. A když se změní vaše prakriti, můžete se stát nebezpečnými sami sobě i ostatním.

Mnoho lidí, i když byli na svatých místech v Indii či jinde, upadají do sítě pokušení, ztrácejí cestu a matou ještě ostatní. To je dvojitý hřích.

Měli bychom se učit od svatých duší a inkarnací, které se manifestovali ve své božské podobě na této planetě, a pamatovat na ně. Také oni procházeli velikými potížemi, protože kdo přichází do tohoto světa smrtelníků, není fyzicky nesmrtelný. **Ale v tomto smrtelném těle můžeme dosáhnout nesmrtelnosti.**

Moudří jsou ti, kteří překonali kámu, kródhu, madhu, lóbhu, ahamkáru, íršu a dvěšu. Írša znamená žárlivost a dvěša je dualita, boj a hádky s nenávisť, což rozděluje. Pokud máte ve svém srdci íršu, pak máte ve svém srdci a vědomí i všechny ostatní negativní vlastnosti.

Svaté festivaly jako vánoce, díválí, rakša bandhan, stejně jako svátky v judaismu, islámu či buddhismu nám připomínají lásku a jednotu. **Jen láska může přinést jednotu.**

Jednota nemůže být tam, kde je írša a dvěša. Když jsem byl nyní v nemocnici, velmi jsem o tom přemýšlel. Írša je tak intenzivní, jako jehla vpíchnutá v mých žilách. Když jsem chtěl ohnout ruku, jehla jen řekla: „Ne.“ Írša je jehla v srdci, která stále říká: „Ne.“ Například, když požádám Madhu, aby něco udělala, Ganga okamžitě uvnitř křičí: „Proč Madhu? Proč ne já?“ To je írša. Pokud jste také takoví, ukazuje to, že jste dosud na nule, nejste nikde.

Včera jsem se díval na film o Kršnovi – krásný příběh o Bohu. V první části Bhakti je velice nešťastná a pláče, protože je v kalijuze ztracena. Její dva synové – Gjána a Vajrágja velice trpěli, protože v kalijuze mají v nás jen velmi malý prostor. Říši Nárada, syn Pána Brahmy, Bhakti slíbil, že učiní její syny šťastnými.

Na tomto videu vidíte obrázek Boha. Nezáleží na tom, jestli je to muž nebo žena. Bůh vždy vypadá velmi mladě, jako pětadvacetiletý chlapec či dívka., i když je tento Bůh již babičkou. Jak je to možné? Odpověď je: Kde je spiritualita, tam je vždy mládí. Duchovní lidé nikdy nezestárnou. Ale jakmile se ztratí duchovnost, tak také mizí překrásná aura a charisma. Podívejte se na auru těchto lidí. Nic! Je to pryč! Ale kdo je velmi duchovní, vypadá vždy mladě a krásně.

Tak, synové Bhakti Gjána a Vajrágja trpěli a naříkali, to znamená, že vědění a odpoutanost trpěli. Nárada šel k Pánu Kršnovi a žádal o pomoc. Ale Nárada byl plný ega a myslel si o sobě, že je výjimečný a velmi blízký Kršnovi. A kvůli těmto myšlenkám nemohl Krišnu v celém vesmíru najít. Nakonec Rádha řekla Kršnovi, že říši Nárada jej hledá. Pán Kršna odpověděl: „Potrestal jsem ho kvůli jeho velkému egu.“

Mistr vždy trestá, aby zničil ego svých žáků. Správný žák zničil své ego. Ale ti, kdo opustili Mistra a ztratili se – k těm je Mistr vždy přísný, ale s láskou.

Nakonec se milostiplný Pán Náradovi projevil a požehnal mu, aby na této planetě znovu nastolil bhakti, gjánu a vajrágju.

Stejně tak, hledáte Pána v mritju lóce (ve světě smrtelníků), hledáte krále svého átma a své vnitřní Já. Ale nemůžete jej nalézt, nemůžete jej vidět kvůli své agjáně (nevědomosti), protože jste plní kámy, kródhy, madhy, lobby, móhy, ahamkáry, rágy (přání) a dvěši.

Pokud gjána a vajrágja v nás trpí, pak trpí i bhakti.

To je jasná odpověď pro vás i pro mě. Pokud máte tyto vlastnosti, víte, že dveře Pána jsou zavřeny. Ale vy tomu nechcete věřit.

„Mám v sobě žárlivost? NE! Jak bych mohl. Já? Jsem sobecký? Nikdy!“ Ale hluboko uvnitř víte, jací jste.

Nikdo vám neřekne, jak jste oškliví. Všichni vám jen řeknou, jak jste hezcí. Pouze slepý a nevědomý se ptá druhých, jestli je žárlivý či sobecký. Vy to víte. Proto se ptejte sami sebe. Jestliže žárlíte na ostatní, tak pouze ukazujete, jak jste daleko. V těchto svatých vánočních dnech, inkarnace Ježíše, Krišny, Pána Rámy, Buddha, ti všichni přinesli lidstvu poselství, celé

planetě darovali pozitivní energii, ochraňovala ji, všechny prvky a všechna stvoření. Bůh je pro všechny, proto v Boží lásce není žádná dualita, žádné ohraničení. Je svobodná, každý ji může mít, tak jako překrásné jezero dává vodu všem živým bytostem. Tento vánoční čas – nevíme, kdy se přesně Kristus narodil – je čas Jeho světla. Zde je tma, ale v Austrálii je léto. Vánoce slaví v létě na pláži. Víte, že největší komunita katolíků žije v Indii.

Boží jméno a světlo je všude. Měli byste vědět, že On nepřešel ze západu. Jeho inkarnace pochází z východu. Křesťanství není evropské náboženství. Je to východní náboženství. Ale dříve nebo později na to přijdou.

Vánoční stromeček je symbol života. Již před 25 000 lety měli v Jižní Indii vánoční stromek, dávali na něj světla, ale byl ze železa se stovkami a stovkami olejových lampiček. Je to mnohem lepší než pokácet tisíce stromů a ničit lesy. Napodobujeme tuto tradici špatným způsobem.

O vánočním stromě je vše napsáno v 15. kapitole Bhagavadgíty. Pán Kršna o tom mluví jasně: Strom je symbolem života, lidského života. Strom má kořeny nahoře a větve dole. Lidský mozek a údy jsou kořeny a větve jsou védské mantry a hymny. Plody, jsou plody karem a světlo je sláva našich dobrých skutků – dát světlo každému na tomto světě. Narodili jsme se, abychom přinesli světlo do temnoty.

Vy jste vánoční stromek! Kdokoliv u vás najde útočiště, by měl najít lásku, odpuštění a světlo – ne žárlivost a dualitu. Proto pročistěte kámu, kódhu, madhu, lóbhu, móhu a ahamkáru.

Tamasó má džótir gamajá
Mrtjó má amritam gamajá

Tato mantra je z upanišad. „Veď nás z nereality do reality.“ Ale my se můžeme přiblížit k božství pouze tehdy, pokud budeme následovat učení svatých inkarnací jako byl Ježíš. Pro mě je Ježíš opravdovým idolem a příkladem, velkým příkladem. Cokoliv se stalo, zůstal na své cestě. Nezměnil svůj názor, i když musel trpět na kříži. Zůstal v pravdě. Ježíš trpěl, aby lidstvu přinesl poselství lásky a jednoty. Se širokým srdcem a odpuštěním procházel hladem, žízní, slávou a bolestí. Tak jak se zpívá v bhadžanu Miltá he sačá.. I kdybych měl jít trním nebo ohněm, můj Pane, budu zde pro Tebe. Protože já vím...

Vánoční poselství je velmi jasné. Musíme věrně následovat Mistra a nejenom jíst zákusky a cukroví.

Přeji vše nejlepší vaší rodině, přátelům, zemi. Bůh miluje všechny tvory. A ve jménu Boha bychom měli všem odpustit a dát svobodu.

**Přeji vám požehnání Ježíše a všech božských inkarnací,
ať vám tento den dá sat buddhi (pozitivní mysl),
ať zapomenete na všechno nepřátelství a odpustíte všechny chyby.
Milujte každého a pročist'ujte své srdce.
Požehnání pro vaše rodiny a vaše přátelé.
Přeji vám velmi šťastný, zdravý a prosperující nový rok.**

Samozřejmě se mnohokrát uvidíme, ale nikdy nevíte, kdy to bude.

Budme společně tak dlouho, jak si Mahaprabhudží pro nás bude přát.

Šrí Díp Nárájan bhagaván kí džaja!

